

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1938 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 11 februari 1938 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 96, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., vilken lag gäller till och med den 30 juni 1938,¹ skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 30 juni 1939.

I fråga om de skäl som ligga till grund för förslaget får utskottet i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan hänvisa till propositionen.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i proposition den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen.

I proposition den 17 maj 1935 (nr 246) föreslog Kungl. Maj:t riksdagen fortsatt giltighet av clearinglagen till och med den 30 juni 1936, dock att 1 och 3 §§ skulle från och med den 1 juli 1935 hava viss ändrad lydelse.

¹ Se S. F. S. 1937: 199. Senaste lydelse av 1 och 3 §§, se S. F. S. 1935: 326 och 1937: 199.

Sedan riksdagen (skr. nr 297) anmält, att riksdagen bifallit propositionen, utfärdades lag i ämnet den 15 juni 1935 (nr 326).

Efter förslag av Kungl. Maj:t i proposition den 28 februari 1936 (nr 121) och den 26 februari 1937 (nr 142) har riksdagen (skr. 1936: nr 115 och 1937: nr 189) sedermera beslutat, att clearinglagen i sålunda ändrat skick skulle erhålla ytterligare förlängd giltighet för tiden till och med den 30 juni 1938, därvid dock lydelsen av 3 § skulle från och med den 1 juni 1937 ånyo i visst hänseende ändras. Senaste lag i ämnet har utfärdats den 7 maj 1937 (nr 199).

Clearinglagen har i dess nu gällande avfattning följande lydelse:

1 §.

Har i främmande stat rätten att förfoga över betalningsmedel inskränkts, äge Konungen, i den mån så provas nödigt för vinnande av betalningsutjämning (clearing), efter hörande av fullmäktige i riksbanken förordna, att den, som är betalningsskyldig för vara, härrörande från den främmande staten, eller eljest är pliktig att utgiva betalning för fordran, som tillkommer någon i den staten eller som från sådan fordringsägare övergått å annan, skall fullgöra betalningsskyldigheten

a) om clearingavtal slutits med den främmande staten, genom att på villkor, som stadgas i avtalet, inbetala beloppet i riksbanken eller i annan av Konungen angiven bank eller ock i särskild för ändamålet inrättad kassa; samt

b) i annat fall genom beloppets insättande i bank eller kassa, varom under a) förmäles, å räkning, varöver förfogande icke må ske i vidare mån än Konungen bestämmer.

I förordnande, som nu sagts, äge Konungen föreskriva, i vilket myntslag betalningen skall fullgöras.

2 §.

I fall då förordnande meddelas om insättning av medel å räkning, som i 1 § under b) avses, äge Konungen, där omständigheterna därtill föranleda, tillika förordna, att den, som har fordran hos någon i den främmande staten men på grund av där vidtagna inskränkningar i rätten att förfoga över betalningsmedel ej kan erhålla betalning, skall äga utbekomma betalning av insatta medel mot det att han för clearing av fordringar, för vilkas gäldande insättningar skett, avstår så mycket av sin egen fordran, som svarar mot uppburet belopp.

3 §.

Där för tillsyn å efterlevnad av förordnande varom ovan sagts så finnes behöfligt, äge Konungen stadga skyldighet att förete handelsböcker jämte därtill hörande handlingar. Konungen äge jämväl i övrigt meddela erforderliga föreskrifter för verkställande av förordnandet så ock till förhindrande av åtgärder, som äro ägnade att uppenbart motverka vinnandet av med förordnandet avsett ändamål.»

Förordnanden jämlikt ifrågavarande lag hava av Kungl. Maj:t hittills meddelats i förhållande till följande länder, med vilka betalningsöverenskomelser avslutats: *Turkiet* (kungörelse den 22 juni 1934, nr 348; ändr. 1936 nr 488); *Tyska riket* (kungörelse den 28 augusti 1934, nr 464; ändr. 1934

nr 510 och 549); *Estland* (kungörelse den 27 mars 1935, nr 72); *Lettland* (kungörelse den 27 mars 1935, nr 71; ändr. 1936 nr 258); *Italien* (kungörelse den 28 juni 1935, nr 381; ändr. 1936 nr 498 och 585 samt 1937 nr 441). Därjämte har Kungl. Maj:t den 19 september 1936 med stöd av clearinglagen utfärdat kungörelse (nr 511) om fullgörande av betalningsskyldighet i förhållande till *Spanien*, varigenom betalningarna till nämnda land i viss omfattning spärrats.

Det framlagda *lagförslaget* innebär, att clearinglagen, vilken såsom förut nämnts upphör att gälla med utgången av juni månad 1938, förlänas förlängd giltighet under ytterligare ett år.

Utskottet har vid sin granskning av det framlagda lagförslaget ej funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

Utskottet.

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 mars 1938.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Schlyter*, *Karl Emil Johanson*, *Wagnsson*, *Branting*, *Gärde*, *Karl Johan Olsson* och *Egnell*;

från andra kammaren: herr *Bergquist*, fru *Östlund*, herrar *Johansson* i Krogstorp, *Larsson* i Hede, *Lindberg* i Stockholm och *Werner* i Höjen, fru *Gustafson* samt herr *Landgren*.